

Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 1994

Η κρίσιμη καμπή

*Του Δρ. Μάνου Δανέζη
Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών*

Οπως όλοι γνωρίζουμε, το ιδιαίτερο πολιτικό χαρακτηριστικό του καλοκαιριού που διανύουμε υπήρξε η γνωστή και αμφιλεγόμενη διαδικασία επιλογής ή υπόδειξης δημοτικών υποψηφίων εκ μέρους των τοπικών ή κεντρικών κομματικών ηγεσιών.

Η περίοδος αυτή δεν θα αποτελούσε παρά μια ακόμα προεκλογική περίοδο αν δεν είχε επιλεγεί σαν χρόνος δράσης μιας δράκας φιλόδοξων μικροπαραγόντων, μικρής έως ανύπαρκτης εμβέλειας, ακόμα και για τις μικρές κοινωνίες των ελληνικών πόλεων, που αποφάσισαν να εκφράσουν την τρέλα της εξουσίας, ή της προσωπικής κομματικής πίκρας που τους διακατέχει, στοχεύοντας στην κατάληψη των πάσης φύσεως δημοτικών κέντρων εξουσίας των πόλεων τους.

Τα εύσημα δεν είναι ένσημα

Αυτό που δείχνουν να μην έχουν καταλάβει οι τοπικές κομματικές εξουσίες είναι ότι ο απλός πολίτης δεν δίνει γενικώς δεκάρα για τους εσωκομματικούς φραξιονιστικούς καινύδες τους, γνωρίζοντας πλέον ότι δεν τον αφορούν, αλλά έχουν απώτερο στόχο τους το κέρδος, ή τις προσωπικές μωροφιλοδοξίες τους.

Στους κυρίους αυτούς που προκειμένου να παρασύρουν συναισθηματικά τον απλό πολίτη και να του υποκλέψουν για μια ακόμη φορά την ψήφο του, επικαλούνται αγωνιστικές και κομματικές περιγαμηνές του παρελθόντος, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η δημοχρατική συνείδηση, η εντιμότητα και το πολιτικό ήθος δεν είναι σαν τα ένσημα του ΙΚΑ, που τα κολλάμε στα νιάτα μας, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσουμε, προς όφελός μας, στα γεράματά μας, αλλά μια συνεχής διαδικασία που κάθε πολιτικός, έστω και της μικρότατης εμβέλειας των τοπικών παραγόντων, πρέπει να επιβεβαιώνει με τις πράξεις του κάθε στιγμή κάθε μέρας της ζωής του.

«Καταναλωτισμός» των Μέσων

Το περίεργο όμως της όλης υπόθεσης είναι, το παρονάρισμα και η διόγκωση του όλου θέματος από σειρά καθημερινών εντύπων και η άμεση αναγωγή του σε σφυγμομέτρηση, έστω τοπικής εμβέλειας, της κοινωνικής αποδοχής που θα είχε μια κατευθυνόμενη μελλοντική πολυδιάσπαση των πολιτικών κομμάτων, γεγο-